

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3109/2020. (V. 8.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.20.930/2018/5/II. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (Gaál Róbert ügyvéd) útján, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján, a Fővárosi Törvényszék 36.P.22.331/2017/36. számú ítélete és a Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.20.930/2018/5/II. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt alkotmányjogi panaszt terjesztett elő.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei és az indítványban foglaltak az alábbiak szerint foglalhatók össze.
- [3] 2.1. Az indítványozót, mint az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló kártérítési per előzményeként folyó büntetőeljárás III. rendű vádlottját, társtettesként elkövetett csalás büntetével vádolták. A Monori Városi Bíróság 2001-ben született ítéletével az indítványozót cselekménye elévülésére mint büntethetőséget megszüntető okra tekintettel a vád alól felmentette, de a másodfokú bíróság az ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította. A másodfokú végzés indokolása szerint a büntethetőséget megszüntető ok esetében nem felmentésnek, hanem az eljárás megszüntetésének van helye, így a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság az indítványozóval szemben az eljárást megszüntette, amelyet az indítványozó fellebbezése folytán másodfokon eljáró Budapest Környéki Törvényszék 2016. február 12-én kelt ítéletével helybenhagyott.
- [4] 2.2. 2017. április 13-án előterjesztett keresetében az indítványozó felperes nem vagyoni kár megtérítésére kérte kötelezni egyetemlegesen a Legfőbb Ügyészséget és a Budapest Környéki Törvényszéket mint I. és II. rendű alpereseket emberi méltósága, személyi szabadsága, becsülete, valamint az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt. Követelése ténybeli alapjaként az ellene folyamatban volt büntetőeljárás elhúzódását jelölte meg, valamint azt, hogy a vele szemben folyt büntetőeljárásban az alperesek a vád tárgyává tett bűncselekmény büntethetőségének elévülését nem vizsgálták. Előadta, hogy mivel – álláspontja szerint jogellenesen – 12 évig büntetőeljárás hatálya alatt állt, elesett a megélhetését biztosító megrendelésektől és társadalmi megítélése hátrányosan változott meg.
- [5] Az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék 36.P.22.331/2017/36. számú ítéletével a keresetet elutasította. A bíróság egyfelől megállapította, hogy a felperes keresete az I. rendű alperessel szemben elévült, másfelől érdemben sem találta azt megalapozottnak. Indokolása szerint csak kirívóan súlyos jogalkalmazási, jogértelmezési tévedés alapozza meg a jogalkalmazó szerv felelősségét, ugyanakkor sem a vádhatóság, sem a bíróság nem tanúsított jogellenes, felróható magatartást a büntetőeljárás során.
- [6] Az indítványozó fellebbezése alapján másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.20.930/2018/5/II. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.
- [7] 2.3. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában és annak kiegészítésében továbbra is azt kifogásolta, hogy a több bírói fórumot megjáró büntetőeljárás során sem az ügyészség, sem a bíróságok nem vizsgálták cselekménye – már vádemeléskor fennálló – elévülését. Az indítványozó sérelmezte továbbá, hogy az észszerűtlenül hosszú és jogellenes eljárás ellenére a bíróságok részére kártérítést nem ítélték meg. E körben az indítványozó több szempontból vitatta a bíróságok jogértelmezését. Álláspontja szerint a polgári jogi elévülés tekintetében indokolási kötelezettségüknek a bíróságok nem tettek eleget. Különösen sérelmezte, hogy a bíróságok bizonyí-

tási indítványa ellenére sem vizsgálták, hogy a vádiraton szereplő, a büntetőjogi elévülésre vonatkozó ceruzás feljegyzések mikor és ki által kerültek a dokumentumra.

- [8] Az indítványozó alkotmányjogi panaszának kiegészítésében előadta, hogy a megjelölt bírói döntések sértik az Alaptörvény I. cikk (1), (2) és (4) bekezdését, a II. cikkét, III. cikk (1) bekezdését, a IV., VI., XIII., XV., XX., XXIV. cikkeit, illetve a XXVI. cikk (1) bekezdését. Ugyanakkor az eredetileg előterjesztett panaszindítványának az Alaptörvény IV. cikk (3) és (4) bekezdésére, valamint Q) és R) cikkére, illetve 26., 28. és 29. cikkeire alapított elemeit a továbbiakban nem tartotta fenn, így azokat az Alkotmánybíróság a panasz elbírálása során nem vette figyelembe.
- [9] 3. Az alkotmányjogi panasz az alábbiak miatt nem befogadható.
- [10] Az Alkotmánybíróság tanácsa az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit.
- [11] E vizsgálat során az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó számos alaptörvényi rendelkezés sérelmére hivatkozott. A sérülni vélt alaptörvényi rendelkezések szövegét, illetve az Alkotmánybíróság több korábbi döntését idézte is beadványában, azonban ezek, valamint a saját egyedi ügyében általa állított sérelmek között kapcsolatot nem valószínűsített. Mivel az indítványozó ezáltal nem fejtett ki alkotmányjogilag értékelhető indokolást arra nézve, hogy a támadott bírósági döntések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel, az indítvány nem felel meg a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában megfogalmazott indokolási kötelezettség követelményének. Erre figyelemmel az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálására az Alkotmánybíróságnak nem volt lehetősége.
- [12] 4. A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. §-ában foglaltaknak nem felelt meg. Az Alkotmánybíróság ezért az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján, az 56. § (3) bekezdésére figyelemmel, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontjára tekintettel az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2020. április 21.

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Dienes-Oehm Egon
alkotmánybíró helyett

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Hörchneré dr. Marosi Ildikó
alkotmánybíró helyett

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
alkotmánybíró helyett

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
előadó alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/838/2019.

• • •